de Rechtspraak

Rechtbank Amsterdam

Stadsdeel Oost
Ingekomen
29 MEI 2017

3SRRC09826245

[X] **AANTEKENEN** [ ] **PER POST** [ ] **PER FAX (020) 253 59 00**

Stadsdeel Oost, het Algemeen Bestuur van de
Bestuurscommissie Oost, afdeling Handhaving Bouw, Milieu
en Water
Postbus 94801
1090 GV Amsterdam

Rechtbank Amsterdam
Afdeling Publiekrecht
teams Bestuursrecht

bezoekadres
Parnassusweg 220 (hoofdingang:
toren G, Fred. Roeskestraat)
1076 EC Amsterdam

correspondentieadres
postbus 75850
5.1, 2, e Amsterdam

t 5.1, 2, e
5.1, 2, e
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

datum	26 mei 2017
onderdeel	Sluitfase (keuzemenu: optie 2)
contactpersoon	5.1, 2, e 5.1, 2, f
doorkiesnummer	5.1, 2, f
ons kenmerk	zaaknummer AMS 16 / 3104 WABOA 326
uw kenmerk	Z-14-12943/UIT-16-22523
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	5.1, 2, e
onderwerp	het beroep van 5.1, 2, e te Amsterdam

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer AMS 16 / 3104 WABOA 326 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

5.1, 2, e

de

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 16/3104

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 24 mei 2017 in de zaak tussen

[redacted], [redacted] en [redacted],
(gemachtigde: mr. [redacted]),
[redacted],
allen te Amsterdam,
eisers,

en

het algemeen bestuur van de bestuurscommissie Oost van de gemeente Amsterdam,
verweerder
(gemachtigde: mr. [redacted]).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **de gemeente Amsterdam, stadsdeel Oost**, te Amsterdam
(gemachtigde: mr. [redacted]).

Procesverloop

Bij besluit van 23 september 2014 (het primaire besluit) heeft verweerder aan de gemeente Amsterdam een omgevingsvergunning verleend voor het vergroten van een recreatiesteiger.

Bij besluit van 1 april 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eisers ongegrond verklaard.

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 13 januari 2017. Eiseres [redacted] is verschenen, tevens als gemachtigde van de andere eisers. Ook eisers [redacted] en [redacted] zijn verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. De gemeente Amsterdam heeft zich niet laten vertegenwoordigen.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst en het vooronderzoek heropend. Eisers hebben bij brieven van 18, 22 januari en 17 maart 2017 nadere stukken in het geding gebracht. Verweerder heeft daarop bij brieven van 20 januari en 5 april 2017 gereageerd.

Nadat partijen de rechtbank toestemming hebben gegeven om zonder nadere zitting uitspraak te doen, heeft de rechtbank het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1.1. Deze procedure gaat over een drijvende recreatiesteiger in de Entrepothaven. De steiger ligt langs de Borneokade en bestond voorheen uit 19 delen van 5,25 x 4,5 meter. De steiger wordt, vooral bij mooi weer, veelvuldig gebruikt. Hoewel zwemmen niet is toegestaan, wordt de steiger daarvoor wel gebruikt. Op de steiger zijn zwemtrapjes aanwezig en in het water op enige afstand van de steiger liggen boeitjes.

1.2. Eisers Vrakking en 5.1, 2, e wonen aan de Borneokade (schuin) tegenover de steiger. De woonboot waarin eisers De 5.1, 2, e en 5.1, 2, e wonen ligt haaks op de kade aan de westzijde van de steiger. De afstand tussen de woonboot en de steiger was ongeveer 8 meter. Begin 2014 zijn aan de westzijde van de steiger twee steigerdelen verwijderd in verband met geluidsoverlast voor de woonbootbewoners aan de westkant van de steiger. Sindsdien bestaat de steiger nog uit 17 delen en meet hij in totaal 89,25 meter. De afstand tot de woonboot van 5.1, 2, e 5.1, 2, e is nu ongeveer 18 meter.

1.3. Op 21 juli 2014 heeft de gemeente Amsterdam een omgevingsvergunning aangevraagd voor het aanpassen van de recreatiesteiger. De gemeente wil de steiger aanpassen door de twee verwijderde steigerdelen terug te plaatsen in het midden van de steiger. Daardoor wordt de steiger in het midden dus geen 4,5 meter maar 9 meter breed.

1.4. De steiger ligt binnen het bestemmingsplan Borneo, Sporenburg en Rietlanden op terrein met de bestemming gracht/vaarwater. Steigers zijn binnen dit bestemmingsplan slechts toegestaan op de plaatsen waar dit door middel van een aanduidingsvlak is aangegeven. De huidige steiger ligt weliswaar binnen het aanduidingsvlak, maar dat is maar 7 meter breed. Omdat de steiger na het terugplaatsen van de steigerdelen 9 meter breed wordt, vallen die delen deels buiten het aanduidingsvlak. Dat betekent dat het aanpassen van de steiger in strijd is met het bestemmingsplan.

1.5. Verweerder heeft de aanvraag aangemerkt als een aanvraag om een omgevingsvergunning voor bouwen[1] en met het bestemmingsplan strijdig gebruik[2]. Volgens verweerder valt de activiteit onder de kruimelgevallenregeling[3]. Verweerder heeft de gevraagde omgevingsvergunning in het primaire besluit verleend. Eisers hebben bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit.

2. Verweerder heeft aan het bestreden besluit het advies van de commissie van advies voor de bezwaarschriften van stadsdeel Oost (bezwaarcommissie) van 15 mei 2015 ten grondslag gelegd. Verweerder heeft op advies van de bezwaarcommissie een akoestisch onderzoek laten uitvoeren door 5.1, 2, e 5.1, 2, f 5.1, 2, e 5.1, 2, e heeft op 23 oktober 2015 gerapporteerd. Verweerder stelt zich op basis van dit onderzoek op het standpunt dat de uitbreiding van de steiger niet tot een ontoelaatbare geluidshinder leidt en dat het aspect geluid daarmee geen belemmering is voor de uitbreiding van de steiger.

3. Eisers voeren allereerst aan dat de door verweerder gehanteerde maatvoering niet

[1] artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Het wettelijk kader is opgenomen in de bijlage.
[2] artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c van de Wabo
[3] artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2° van de Wabo, in samenhang met artikel 4, aanhef en onder 3, van bijlage II bij het Besluit omgevingsrecht (Bor).

klopt. De rechtbank stelt vast dat verweerder tijdens de hoorzitting heeft erkend dat de steiger 89,25 meter lang is. Hoewel verweerder in het bestreden besluit de maatvoering niet expliciet heeft aangepast, blijkt uit het advies van de bezwaarcommissie voldoende dat verweerder inmiddels van de juiste maten uitgaat. Deze beroepsgrond slaagt niet.

4.1. Eisers voeren verder aan dat aanpassing van de steiger in strijd is met een goede ruimtelijke ordening vanwege het aspect geluid. Zij vinden dat de steiger vanwege het geluid van de zwemmers kan worden gelijkgesteld met een niet-overdekt zwembad. Door de korte afstand van de steiger tot de woningen zal er sprake zijn van onaanvaardbare geluidshinder. Eisers hebben dB Geluidadvies ingeschakeld om een advies op te stellen en te reageren op het rapport van 5.1, 2, f dB Geluidadvies heeft op 30 januari en 21 december 2015 rapport uitgebracht.

4.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat zwemmen vanaf de steiger niet is toegestaan, zodat overlast vanwege het zwemmen geen rol kan spelen.

4.3. De rechtbank stelt voorop dat verweerder slechts bevoegd is een vergunning te verlenen voor met het bestemmingsplan strijdig gebruik indien dit gebruik niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. Geluid is een aspect dat in dat verband in aanmerking dient te worden genomen. Het aspect geluid maakt immers deel uit van de uitstraling in de totaliteit van de steiger op de omgeving en is dus mede bepalend voor de woon- en leefsituatie in de omgeving.

4.4. Verweerder is ermee bekend dat er vanaf de recreatiesteiger wordt gezwommen en dat dit tot (geluids)overlast leidt. Kennelijk is deze overlast in 2014 aanleiding geweest om twee steigerdelen te verwijderen. Verweerder stelt weliswaar dat handhavend wordt opgetreden als er wordt gezwommen, maar er zijn geen maatregelen getroffen om het zwemmen te voorkomen. Verweerder heeft verder niet betwist dat er nog steeds wordt gezwommen vanaf de steiger, op warme dagen zelfs door veel mensen.

4.5. De rechtbank is van oordeel dat verweerder dit te verwachten feitelijk gebruik had moeten meewegen bij de vraag of het plaatsen van de extra steigerdelen past binnen een goede ruimtelijk ordening. Verweerder heeft echter een akoestisch onderzoek doen uitvoeren waarbij zwemmende recreanten geen onderdeel uit hebben gemaakt van de meting. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder onvoldoende heeft onderzocht of het aanpassen van de steiger past binnen een goede ruimtelijke ordening. Dat betekent dat deze beroepsgrond slaagt.

5.1. Eisers voeren aan dat het onduidelijk is in wiens belang het plaatsen van de steigerdelen nou eigenlijk is. Daarbij wijzen zij erop dat de groep buurtbewoners die eerder om uitbreiding van de steiger had gevraagd, dit verzoek niet langer handhaaft. Zij wijzen in dit verband op een e-mail van de heer 5.1, 5.1, 2, e, die deel uitmaakt van deze groep. Hierin schrijft hij dat de overlast is afgenomen en dat er geen urgentie meer bestaat om de steiger te vergroten. Verweerder heeft volgens eisers onvoldoende rekening gehouden met hun belangen.

5.2. Verweerder stelt dat de steigerdelen worden teruggeplaatst op verzoek van bewoners van het Oostelijk Havengebied. Verweerder acht het terugplaatsen van belang omdat er door bewoners van het schiereiland Borneo veelvuldig gebruik gemaakt wordt van de recreatiesteiger.

5.3. De rechtbank is van oordeel dat de belangenafweging van verweerder onvoldoende is gemotiveerd. De enkele verwijzing naar verzoeken van buurtbewoners is onvoldoende concreet, zeker nu eisers expliciet hebben gewezen op de e-mail van de heer Verweij. Verweerder heeft daar geen concrete verzoeken van andere bewoners tegenover kunnen stellen. Ook bevat het dossier geen informatie van de gemeente, die de vergunning heeft aangevraagd, om te onderbouwen waarom de uitbreiding van de steiger op deze plek wenselijk is. Daartegenover staat het belang van eisers om zo min mogelijk overlast te ondervinden van de recreanten op de steiger en in het water. Al met al is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het bestreden besluit onvoldoende kenbaar heeft gemotiveerd hoe de belangen van eisers zijn afgewogen tegen de belangen van de – onbekend gebleven – derden en waarom aan de belangen van die derden meer gewicht is toegekend dan aan het belang van eisers. Deze beroepsgrond slaagt.

6. Het beroep is gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit wegens strijd met de artikelen 3:2, 3:4 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechtbank ziet geen aanleiding de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien. Ook ziet de rechtbank geen aanleiding om een bestuurlijke lus toe te passen, omdat dat naar het zich laat aanzien geen doelmatige en efficiënte afdoeningswijze zou inhouden. Er is nog nader onderzoek nodig en bovendien wil de rechtbank partijen ruimte bieden om te overleggen en daarvoor is het korte tijdsbestek van een bestuurlijke lus niet geschikt. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van zes weken.

7. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eisers het door hen betaalde griffierecht vergoedt.

8.1. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat [redacted] weliswaar voor zichzelf en voor [redacted] die tot haar huishouden behoort, heeft opgetreden, maar ook als gemachtigde voor [redacted] en Vrakking. Zij heeft aannemelijk gemaakt dat zij dit beroepsmatig heeft gedaan en dat zij hiervoor meer werkzaamheden heeft verricht dan wanneer zij alleen voor zichzelf had geprocedeerd. Op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht stelt de rechtbank de kosten voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 990,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 495,- en een wegingsfactor 1).

8.2. De rechtbank ziet geen aanleiding om daarnaast aan [redacted] verletkosten te vergoeden.

8.3. Eisers verzoeken de rechtbank tot slot verweerder te veroordelen in de kosten van dB Geluidadvies ten bedrage van € 263,18 (inclusief BTW). De rechtbank overweegt hieromtrent het volgende. De kosten voor het inroepen van een deskundige kunnen worden geacht redelijkerwijs te zijn gemaakt als bedoeld in artikel 8:75 van de Awb als degene die deze deskundige heeft ingeroepen, gezien de feiten en omstandigheden zoals die bestonden ten tijde van de inroeping, ervan uit mocht gaan dat de deskundige een relevante bijdrage zou leveren aan een voor hem gunstige beantwoording van een voor de uitkomst van het bezwaar mogelijk relevante vraag. De rechtbank is van oordeel dat aan deze criteria is voldaan. Het advies betreft immers de nadere en technische onderbouwing van de beroepsgronden van eisers en is mede een reactie op het rapport van [redacted] Mede door dit advies heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard. De rechtbank acht het aantal uren (3) en het

Bijlage: het wettelijk kader

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Artikel 2.1
1. Het is verboden zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit:
a. het bouwen van een bouwwerk, (...)
c. het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan(...).

Artikel 2.10
1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, wordt de omgevingsvergunning geweigerd indien: (...)
c. de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan; (...)
2. In gevallen als bedoeld in het eerste lid, onder c, wordt de aanvraag mede aangemerkt als een aanvraag om een vergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, en wordt de vergunning op de grond, bedoeld in het eerste lid, onder c, slechts geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 niet mogelijk is.

Artikel 2.12
1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, kan de omgevingsvergunning slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en:
a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan (...): (...)
2°. in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen (...).

Besluit omgevingsrecht (Bor), bijlage II

Artikel 4
Voor verlening van een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de wet waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de wet van het bestemmingsplan of de beheersverordening wordt afgeweken, komen in aanmerking: (...)
3. een bouwwerk, geen gebouw zijnde, of een gedeelte van een dergelijk bouwwerk, mits wordt voldaan aan de volgende eisen:
a. niet hoger dan 10 m, en
b. de oppervlakte niet meer dan 50 m².

Bestemmingsplan "Borneo, Sporenburg en Rietlanden"

Artikel 16. Waterweg/gracht (Vw)
1. De gronden, welke op de plankaart zijn bestemd als "Waterweg/gracht" (Vw), zijn aangewezen voor: (...)
c. tevens voor steigers, daar waar dat op de plankaart staat aangeduid met "steigers toegestaan".

uurtarief (€ 72,50) redelijk. De rechtbank laat hierbij meewegen dat verweerder de hoogte van de kosten niet heeft betwist. De rechtbank zal verweerder dan ook veroordelen in de kosten van dB Geluidadvies ten bedrage van € 263,18.

Beslissing

De rechtbank:
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 168,- aan eisers te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van € 1.253,18.

Deze uitspraak is gedaan door mr. 5.1, 2, e rechter, in aanwezigheid van mr. 5.1, 2, e , griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 24 mei 2017.

5.1, 2, e

5.1, 2, e

5.1, 2, e

Afschrift verzonden aan partijen op:

26 MEI 2017

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

5.1, 2, e

Voor k
de griff lissementa-
recht 2. ursrecht
te Ams

[redacted]

de Rechtspraak

Rechtbank Amsterdam

PostNL
Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas

Stadsdeel Oost
Ingekomen
29 MEI 2017

[redacted]

Post op rekening

R NL Aangetekend G-A-1

Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas
postnl

3SRRC09826245

Postbus 75850, 1070 AW Amsterdam